

Sygn. akt: I C 34/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Joanna Kisiel
Protokolant:	sekretarka Ewelina Frydrych

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2019 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I.

Zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda K. K. kwotę 2.676,14 zł (dwa tysiące sześćset siedemdziesiąt sześć złotych 14/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 2.550,00 zł (dwa tysiące pięćset pięćdziesiąt złotych 00/100) od dnia 04.12.2017 r. do dnia zapłaty,

- 126,14 zł (sto dwadzieścia sześć złotych 14/100) od dnia 05.01.2018 r. do dnia zapłaty.

II.

Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III.

Zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda K. K. kwotę 134,00 zł (sto trzydzieści cztery złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV.

Zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w A.) kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych 60/100) tytułem brakujących kosztów opinii biegłego sądowego.

V.

Zasądza od powoda K. K. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Augustowie) kwotę 96,59 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych 59/100) tytułem brakujących kosztów opinii biegłego sądowego.

Sygn. akt I C 34/18

UZASADNIENIE

Powód K. K. wystąpił przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. z pozwem o zapłatę kwoty 5.100,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04.12.2017 r. do dnia zapłaty. Domagał się również zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 126,14 zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty leczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 05.01.2018 r. oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych.

Ze stanowiska powoda wynikało, iż w dniu 21.08.2018 r. w miejscowości J. doszło do zdarzenia drogowego, wskutek którego doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy, odcinka szyjnego kręgosłupa, prawej nogi, ogólnych potłuczeń ciała i urazu psychicznego. Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim przez okres tygodnia, a w tym czasie została ograniczona jego aktywność życiowa oraz zawodowa. Do dnia dzisiejszego u powoda utrzymują się bóle i zawroty głowy oraz bóle z ograniczoną ruchomością odcinka szyjnego kręgosłupa. Ponadto skarży się na bóle kończyny dolnej prawej w okolicy kości piszczelowej. Dolegliwości te nasilają się w trakcie podejmowania aktywności fizycznej oraz przy wszelkiego rodzaju zmianach pogodowych. W związku ze złym stanem fizycznym pogorszeniu uległa kondycja psychiczna powoda. Od dnia zdarzenia stał się on osobą nerwową, niespokojną, zgłasza problemy ze snem i koncentracją. Powód aktualnie odczuwa lęk przed uczestnictwem w ruchu drogowym, zgłasza obawę przed ponownym wystąpieniem podobnej kolizji. Odpowiedzialność za skutki zdarzenia przyjął pozwany, bowiem w dacie wypadku sprawca korzystał z ubezpieczenia OC zawartego z pozwanym, stąd w toku likwidacji szkody pozwany przyznał powodowi zadośćuczynienie w kwocie 585,23 zł. Zdaniem powoda, wypłacona przez pozwanego kwota z tytułu zadośćuczynienia jest znacząco zaniżona i pozostaje zupełnie nieadekwatna do krzywdy przez niego doznanej.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W., w odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, bowiem pozwany przyjął co do zasady odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki przedmiotowego zdarzenia oraz przyznał i wypłacił powodowi kwotę 500 zł tytułem zadośćuczynienia, kwotę 35,23 zł tytułem kosztów leczenia i kwotę 50 zł tytułem kosztów przejazdu. Ustalając wysokość zadośćuczynienia pozwany wziął pod uwagę wszelkie istotne okoliczności, a w szczególności uszkodzenie ciała, dyskomfort związany z wypadkiem, czas trwania oraz stopień intensywności cierpień fizycznych i psychicznych, wiek powoda, a także niemożność czynnego uczestnictwa w sprawach rodzinnych. W tych okolicznościach roszczenie powoda jest niezasadne. Z ostrożności procesowej pozwany kwestionował zasadność żądania kwot wskazanych przez powoda w pozwie oraz odsetek, bowiem winny zostać one zasądzone dopiero od daty wyrokowania.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 21.08.2017 r., w miejscowości J., sprawca zdarzenia kierujący pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) naruszył przepisy ruchu drogowego, w ten sposób, iż nie zachował należytej ostrożności, a także nie dostosował prędkości do obowiązujących warunków na drodze, w wyniku czego doprowadził do zderzenia z pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...), którym podróżował powód K. K..

Na skutek powyższego zdarzenia powód doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy, urazu więzadłowego kręgosłupa szyjnego, powierzchownego urazu ręki lewej i kolana prawego. Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim w okresie od 22.02.2017 r. do 28.08.2017r. Odbił również wizytę w Poradni Psychologicznej oraz zażywał leki przeciwbólowe (dowód: dokumentacja medyczna i faktury k. 14-24).

Wobec faktu, iż sprawca przedmiotowego zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową OC zawartą z pozwanym, (...) S.A. z siedzibą w W. przyznało i wypłaciło w postępowaniu likwidacyjnym powodowi zadośćuczynienie w kwocie 500,00 zł, odszkodowanie z tytułu kosztów leczenia w kwocie 35,23 zł oraz kwotę 50,00 zł z tytułu kosztów przejazdu (dowód: akta szkody płyta CD k. 76).

Z wyjaśnień złożonych przez powoda K. K. wynikało, iż do zdarzenia doszło 21.08.2017 r. Samochód jadący z naprzeciwka uderzył w bok samochodu powoda. Partnerka zawiozła powoda do szpitala, gdzie wykonano badania, podłączono kroplówkę i wykonano zastrzyki. Powoda wypisano ze szpitala i przepisano leki przeciwbólowe. Powód był cały obolały, nie mógł skręcać szyi, miał trudności ze snem, wymagał pomocy osób trzecich. Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim przez ok. dwa tygodnie. Korzystał z pomocy psychologa. Obecnie powód ma problemy ze snem, boi się jeździć. Aktywność fizyczna powoda została ograniczona (dowód: wyjaśnienia informacyjne powoda k. 73v).

Na okoliczność urazów doznanych przez powoda w wyniku zdarzenia z dnia 21.08.2017r., przebiegu leczenia, wpływu zdarzenia na życie codzienne i funkcjonowanie, opieki sprawowanej po zdarzeniu oraz ustalenia przebiegu zdarzenia, Sąd dopuścił dowód z zeznań świadków G. B., S. M., M. B. (dowód: zeznania k. 81v, 95v).

Powyżsi świadkowie zeznali, iż na skutek otarcia się pojazdów, samochód powoda znalazł się na poboczu. Po zdarzeniu powód uskarżał się na ból ręki, karku, mdliło go. Powód wieczorem udał się do szpitala, gdzie wykonano badania i przepisano leki przeciwbólowe. Następnego dnia udał się do lekarza, który wypisał mu zwolnienie lekarskie, ponieważ powód nie mógł pracować. Powód wymagał pomocy osób trzecich przy czynnościach życia codziennego. Obecnie ma problem ze snem, zażywa leki przeciwbólowe i nasenne, boi się jeździć samochodem. Jego aktywność i życie towarzyskie zostały ograniczone.

Sąd uznał informacje złożone przez powoda oraz zeznania powyższych świadków za wiarygodne, jako spójne i logiczne, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

Z opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii R. Z., dopuszczonej przez Sąd w toku postępowania sądowego, wynika, iż powód doznał urazu głowy, urazu więzadłowego kręgosłupa szyjnego, powierzchownego urazu ręki lewej i kolana prawego. Wszystkie te obrażenia miały charakter powierzchowny, a dolegliwości nimi spowodowane były przemijające. Skutki zdarzenia z dnia 21.08.2017 r. nie dają podstaw do przyznania powodowi trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Rokowania na przyszłość w zakresie całkowitego wyleczenia powoda są pozytywne. Zdaniem biegłego, powód przez okres 1 tyg. wymagał okresowej pomocy osób trzecich w niektórych czynnościach, średnio przez okres 1 godziny. Koszty zakupu leków zamieszczonych na kserowanej receptce znajdującej się w aktach sprawy były uzasadnione, leki te były przepisane przez leczonego neurologa i miały bezpośredni związek ze zgłaszanymi dolegliwościami bólowymi powstałymi w wyniku przedmiotowego zdarzenia (dowód: opinia k.101-106).

W ocenie Sądu, przedmiotowa opinia biegłego sądowego jest wyczerpująca, spójna i zupełna, sporządzona przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę, która nie została zakwestionowana przez strony postępowania, stąd też Sąd obdarzył ją walorem wiarygodności i podzielił wnioski w niej zawarte.

W przedmiotowej sprawie, Sąd w trybie art. 299 § 1 kpc w zw. z art. 302 kpc dopuścił dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony.

Z zeznań powoda wynikało, iż zdarzenie miało miejsce w dniu 21.08.2017 r. Zza zakrętu wyjechał sprawca wypadku i uderzył w samochód powoda. Powód miał ogólne potłuczenia, bolała go lewa ręka i prawa noga. Kilka godzin po wypadku udał się do szpitala, gdzie podłączono mu kroplówkę i podano leki przeciwbólowe. Przez tydzień przebywał na zwolnieniu lekarskim. Aktywność fizyczna powoda została przez jakiś czas ograniczona. Wymagał pomocy partnerki przez okres tygodnia. Odbił również wizytę u psychologa, ponieważ bał się jeździć samochodem. Miesiąc po wypadku dopiero zaczął jeździć samochodem. Obecnie powód odczuwa ból głowy, ma problemy z zasypianiem, zażywa leki przeciwbólowe, lecz po wysiłku fizycznym nie odczuwa żadnych innych dolegliwości (dowód: zeznania powoda l. 126-126v).

Sąd obdarzył zeznania powoda walorem wiarygodności jako spójne, logiczne i korespondujące ze wcześniejszymi złożonymi wyjaśnieniami informacyjnymi, jak również z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

W myśl art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Z kolei art. 445 § 1 kc, stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecznictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, L.). Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec

czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyr. SN z 28.9.2001 r., III CKN 427/00, niepubl.). Określając wysokość zadośćuczynienia, sąd powinien brać pod uwagę wszystkie okoliczności, które dotyczą rodzaju chronionego dobra, rozmiaru doznanej krzywdy, charakteru następstw naruszenia, stosunków majątkowych zobowiązanego, stopnia jego winy itp.

W myśl art. 322 kpc, jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Powyższy przepis umożliwia sądowi (tzw. ius moderandi) tj. uwzględnienie żądania pozwu, chociaż żądana przez powoda kwota nie jest możliwa do ścisłego udowodnienia.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, iż powód wskutek zdarzenia z dnia 21.08.2017 r. doznał urazu głowy, urazu więzadłowego kręgosłupa szyjnego, powierzchownego urazu ręki lewej i kolana prawego. Tym niemniej wszystkie te obrażenia miały charakter powierzchowny, a dolegliwości nimi spowodowane były przemijające, stąd skutki przedmiotowego zdarzenia nie dały podstaw do przyznania powodowi trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Podkreślić należy, iż brak jest racjonalnych podstaw aby kwestionować ustalenia biegłego dokonane w niniejszej sprawie, zważywszy na fachową i specjalistyczną wiedzę, którą legitymuje się biegły. Nadto stan faktyczny przedstawiony przez powoda ma swoje odzwierciedlenie w złożonej dokumentacji medycznej. Tym niemniej wskutek przedmiotowego zdarzenia, niewątpliwie powód doznał dolegliwości bólowych, ponadto aktywność powoda przez pewien czas została ograniczona, wymagał on przez okres jednego tygodnia pomocy osób trzecich w niektórych czynnościach, wystąpiły również problemy ze snem, w tym na skutek odczuć bólowych, co również w połączeniu z aktywnością codzienną stanowiło dolegliwość dnia codziennego. Niewątpliwie również przedmiotowy wypadek komunikacyjny był czynnikiem stresującym, niekorzystnie wpływającym na stan psychiczny powoda, który skorzystał z pomocy psychologa. Jednakże zauważyć należy, iż doznane przez powoda obrażenia były powierzchowne, jednakże w ocenie Sądu, przedmiotowe zdarzenie wywarło negatywny wpływ na funkcjonowanie fizyczne powoda, który również obecnie uskarża się na ból głowy i problemy ze snem.

Wskazać również należy, iż pozwany konsekwentnie wnosił o oddalenie powództwa w całości, bowiem przedmiotowe zdarzenie miało charakter otarciowy oraz podnosił, iż podobny przebieg zdarzenia otarciowego miał miejsce w sprawie I C 361/15 rozpoznawanej przez tut. Sąd. Co więcej powołany w w/w sprawie biegły z zakresu rekonstrukcji wypadków wskazał, iż wykazane wyniki badań i analiza skutków zdarzenia wyraźnie wskazuje, że ewentualne siły działające na stronę powodową, nie mogły wyrządzić mu żadnych obrażeń skutkujących zmianami pourazowymi czy też rozstrojem zdrowia. Jednakże podkreślić należy, iż w niniejszej sprawie biegły sądowy z zakresu neurologii R. Z. stwierdził, że powód wskutek przedmiotowego zdarzenia doznał, choć powierzchownych, urazów ciała, lecz niewątpliwie wiążących się z dolegliwościami bólowymi, natomiast w toku całego postępowania sądowego strona pozwania nie wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu m.in. rekonstrukcji wypadków drogowych, stąd zdaniem Sądu, rozstrzygnięcie zapadłe w sprawie I C 361/15 należy przyjąć jedynie, jako pomocniczo.

Zgodnie z treścią art. 361 kc, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone.

W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, iż z art. 361 § 1 kc wynika, że związek przyczynowy jest konieczną przesłanką powstania odpowiedzialności odszkodowawczej. Brak przyczynowości powoduje, że nawet zakwalifikowanie określonego zachowania, jako bezprawnego i zwinionego oraz ustalenie faktu poniesienia szkody nie może prowadzić do uznania odpowiedzialności za szkodę. Zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 kc wykazanie przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, w tym udowodnienie istnienia szkody polegającej na utracie korzyści i jej związku przyczynowego ze zdarzeniem sprawczym należy do poszkodowanego. Okoliczność czy strona wywiązała się ze swojego obowiązku udowodnienia faktów, z których wywodzi skutki prawne nie należy do materii objętej dyspozycją art. 6 kc, ale podlega ocenie na

gruncie przepisów prawa procesowego, w tym odnoszącego się do inicjatywy dowodowej stron art. 232 kpc. Ciężar dowodu obciąża osobę, która z określonego faktu wywodzi skutki prawne niezależnie od tego czy może ona przedstawić określone dowody. Nie jest bowiem wykluczona sytuacja, że na jednej stronie będzie spoczywał ciężar dowodu, a druga strona będzie zobowiązana dowód ten dostarczyć, co wprost wynika z art. 233 § 2 kpc (por. wyrok SN 2011-01-27 II PK 173/10 LEX nr 786376).

Na gruncie przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż powód w pełni wykazał, iż wskutek przedmiotowego zdarzenia doznał urazów, w związku z którymi zaszła konieczność poniesienia niezbędnych kosztów leczenia. Podkreślić również należy, iż biegły w swojej opinii wskazał, że koszty zakupu leków zamieszczonych na kserowanej receptce znajdującej się w aktach sprawy były uzasadnione, leki te były przepisane przez leczącego neurologa i miały bezpośredni związek ze zgłaszanymi dolegliwościami bólowymi powstałymi w wyniku przedmiotowego zdarzenia. W tych okolicznościach, przy jednoczesnej konstatacji, iż koszty poniesione przez powoda na zakup leków zostały udokumentowane fakturami (k. 23-24), Sąd uznał, iż w sposób oczywisty pozostają one w związku przyczynowo-skutkowym z zaistniałym zdarzeniem. W tych okolicznościach Sąd, uwzględniając powyższe, uznał poniesione przez powoda koszty w łącznej kwocie 126,14 zł, w całości za zasadne.

Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności, roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania, Sąd ocenił jako usprawiedliwione co do zasady, zważywszy na fakt, iż odniesione obrażenia ciała uniemożliwiały czasowo normalną egzystencję. Jednakże, zdaniem Sądu, żądana przez powoda kwota zadośćuczynienia określona na kwotę 5.100,00 zł jawi się, jako wygórowana i nieadekwatna do odniesionych przez niego powierzchownych obrażeń ciała oraz faktu, iż nie wymagał on skomplikowanego leczenia, nie korzystał z rehabilitacji i nie odniósł uszczerbku na zdrowiu. Tym niemniej zważywszy, iż powód w dnia 21.08.2017 r. brał udział w wypadku, która to okoliczność bezsprzecznie stanowiła dla powoda dolegliwości w sensie zarówno fizycznym, jak również psychicznym, Sąd uznał roszczenie powoda za zasadne w 52 %. Uraz głowy powoda, uraz więzadłowy kręgosłupa szyjnego i powierzchniowe urazy ręki lewej i kolana prawego, które bezsprzecznie nastąpiły na skutek przedmiotowego wypadku (vide opinia biegłego sądowego), miały swoje odzwierciedlenie zarówno w stanie fizycznym, jak i psychicznym powoda, k. Powód jest osobą młodą, do tej pory korzystał z prowadzenia samochodu bez żadnych ograniczeń, po wypadku zmuszony był korzystać z pomocy psychologa na skutek lęku przed prowadzeniem auta, powód stał się bardziej nerwowy, miał problemy ze snem, z pewnością powyższe stanowiło również odczuwalne dolegliwości związane z zaistnieniem przedmiotowego zdarzenia. W związku z czym, na podstawie wyżej wskazanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda K. K. kwotę 2.676,14 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot: 2.550,00 zł od dnia 04.12.2017 r. do dnia zapłaty, 126,14 zł od dnia 05.01.2018 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc.

W pozostałym zakresie, tj. ponad zasądzoną kwotę 2.550,00 zł, Sąd oddalił powództwo, jako bezzasadne.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc, uwzględniając fakt, iż żądanie powoda zostało uwzględnione w 52 %. Stąd też obie strony w podobnych wysokościach powinny partycypować w poniesionych kosztach procesu. Zatem w punkcie III Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda K. K. kwotę 134,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z uwagi na tożsame należności stron z tytułu kosztów zastępstwa procesowego ustalonych w oparciu o przepis § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 j.t.) oraz § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2017.1797-zm.), w wyroku nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego.

W punktach IV i V postanowiono w oparciu o przepis art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 785) w zw. z art. 100 kpc, obciążając brakującymi kosztami opinii biegłego sądowego w równych częściach strony postępowania.